

РЕШЕНИЕ

№ 1418

гр. *, 28.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 50 СЪСТАВ, в публично заседание на седми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Таня Кунева

при участието на секретаря Мариана Ив. Маркова
като разгледа докладваното от Таня Кунева Гражданско дело №
20223110112832 по описа за 2022 година

Производството е образуване по искова молба на К. С. *, ЕГН: *****, с адрес гр. *, ул. „*“ № 1, срещу А. Д. А. ЕГН: *****, с адрес гр. *, кв. „*“ ул. „*“, с която е предявен иск на основание чл. 422 вр. 415 ал 1 ГПК вр. 535 ТЗ за приемане на установеното, че ответникът дължи на ищеца сумата **10000лева**, дължима главница по запис на заповед от 16.05.2020 г. с падеж 01.07.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението 08.08.2022 г. до окончателното плащане на сумата, за която е издадена заповед за незабавно изпълнение по реда на чл. 417 от ГПК с №5224/09.08.2022г., по ч.гр.д. №10664/2022г. по описа на ВРС, 50 състав.

Твърди се в исковата молба, че в полза на ищеца е издаден запис на заповед от ответника А. Д. А. с падеж на определен ден – 01.07.2021г., с който издателят му се е задължил безусловно, неотменимо и без протест да заплати на поемателя сума от 10 000лева. Задължението по записа на заповед не било изпълнено на определения падеж. Правният интерес от предявяването на иска се обосновава с постъпилото в срока по чл. 414, ал 2 ГПК възражение от длъжника срещу заповед за изпълнение. Моли за уважаване на иска и присъждане на разноски.

В открито съдебно заседание искът се поддържа чрез процесуален представител и се моли за уважаването му. Претендират се разноски.

В срока по чл.131 ал. 1 ГПК не е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответника А. Д. А..

В съдебно заседание ответникът не се явява и не изпраща представител. Депозирана е писмена молба, в която се излага становище за неоснователност на иска и се релевира възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Настоящият съдебен състав на ВРС като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства намира за установено следното **от фактическа страна:**

Със Заповед №5224/09.08.2022г., по ч.гр.д. №10664/2022г. по описа на ВРС, 50 състав за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК, е постановено ответникът да заплати на ищеца сумата **10000лева**, дължима главница по запис на заповед от 16.05.2020 г. с падеж 01.07.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението 08.08.2022 г. до окончателното плащане на сумата.

Видно от представеното по делото на ч.гр.д. № 10664/2022 год. ответникът е възразил срещу заповедта за изпълнение, поради което на заявителя са дадени указания да предяви иск по реда на чл. 422, ал. 1, т. 2 от ГПК.

Приобщен към доказателствения материал на делото е и запис на заповед от 16.05.2020 г. с падеж 01.07.2021 г., с която А. А. се е задължил безусловно и неотменимо, без протест да изплати на К. С. * сумата от 10000лева, платим на посочения падеж – 01.07.2021 г.

Въз основа на горната фактическа установеност, настоящият състав на формира следните **правни изводи:**

Предявеният иск намира правно си основание в разпоредбата на чл. 422, ал. 1 вр. чл. 415, ал. 1 ГПК. Същият е допустим с оглед предявяването му в предвидения в закона преклузивен едномесечен срок и при наличието на останалите изисквания на ГПК, видно от приложеното ч.гр.д. № 10664/2022 год. на ВРС –50 състав.

Предмет на предявения иск е установяване със сила на присъдено нещо на вземането, за което е издадена заповедта за незабавно изпълнение. Последната, е обоснована с представен по чл.417 т.10 ГПК документ - запис на заповед от 16.05.2020 год., издадена от ответника, за сумата от 10000 лева.

Съдът намира, че представеният по делото запис на заповед съдържа

всички предвидени в чл. 535 от ТЗ реквизити. В текста на документа представен по настоящото дело, е означено, че се касае за запис на заповед, и издателят е поел безусловно задължение да заплати сочената в ценната книга сума. Ценната книга е подписана от издателя си /автентичността на подписа не е оспорена от ответника/, поради което и съдът приема, че е налице валидно менителнично правоотношение между ищеца и ответника.

Записът на заповед е с определен по реда на чл.486, ал.1 т.4 ТЗ падеж – на определен ден – 01.07.2021 год., с настъпването на който вземането е станало изискуемо и за осъществяване на принудителното му изпълнение не е необходимо предявяването му на длъжника.

Записът на заповед е едностранна, абстрактна сделка. При поето задължение за плащане по менителничния ефект каузата съществува, но стои извън съдържанието на документа, като кредиторът е освободен от необходимостта да доказва основанието на вземането си. В тази връзка, видно от данните по делото, в случая ищецът твърди, че има вземане, произтичащо от запис на заповед, като липсват каквито и да е твърдения в исковата молба този запис на заповед да е издаден във връзка с договорни отношения между страните по делото, за да обезпечи действието на сключен между тях договор. Предмет на предявения иск е дължимостта на сумите – предмет на издадената заповед за изпълнение. Когато то е заявено за изпълнение като произтичащо от запис на заповед, който съставлява самостоятелно основание за дълга, записът на заповед е едновременно и основание, и доказателство за съществуване на вземането. Вътрешното каузално отношение, послужило като повод за издаване на ценната книга, не е елемент от основанието на предявения иск, нито изискване за неговата редовност. Изследването на каузалните правоотношения при реализиране на менителничните права по записа на заповед при предявен иск по реда на чл.422 ГПК е въпрос, свързан със защитната процесуална позиция на ответника, който безспорно за да предизвика отхвърляне на предявения срещу него иск може да направи освен своите абсолютни възражения досежно формата или съдържанието на менителничния документ, така и/или лични такива, произтичащи от отношенията с кредитора по ефекта. Този тип възражения са защитно средство срещу твърдяната материална незаконосъобразност на изпълнителното основание, но тяхното естество определя и разпределението на доказателствената тежест по иска, предявен след оспорване на издадената

заповед за изпълнение (така ТР №4/18.06.2014 г. по т.д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС). Изрично в този смисъл е и решение № 143/01.02.2013 год. по т.д. № 870/2011 год., съобразно което кредиторът следва да доказва възникване и съществуването на такова задължение само при въведени конкретни възражения от длъжника.

В конкретния случай, ответникът – издател на ценната книга не е релевирал конкретни твърдения за наличие на каузално правоотношение между страните, поради което и такова в настоящото производство не подлежи на изследване.

С оглед изложеното и доколкото по делото не са ангажирани доказателства за изпълнение на поетото със запис на заповед задължение, съдът намира иска за основателен, поради което следва да бъде уважен.

На основание чл.78, ал.1 ГПК и направеното от ищеца искане за присъждане на разноските по делото, ответникът следва да бъде осъден да му заплати сторените пред настоящата инстанция разноски. Ответникът е релевирал възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за основателно. С оглед фактическата и правна сложност на делото, проведеното едно заседание и броя на предявените искове, съдът намира, че възнаграждението следва да бъде редуцирано до минималния размер от 1300лв., съобразно Наредба №1/2004 г. в редакцията ѝ към датата на сключване на договора – 04.04.2021 г.

Ето защо в тежест на ответника следва да се възложат разноските на ищеца за платена държавна такса от 200лв. и 1300лв. адвокатско възнаграждение – общо 1500лв.

Съобразно даденото в т.12 в ТР № 3/2014г. на ОСГТК разрешение, изпълнителната сила на заповедта за незабавно изпълнение в частта за разноските отпада, ако е образувано исково производство. Съдът при разрешаване на спора по чл.422 ГПК следва да се произнесе с осъдителен диспозитив и по присъждане на дължимите за заповедното производство разноски, ако то е било поискано своевременно. Ето защо, ответникът следва да бъде осъден да заплати и сумата от 1200 лева, представляваща сторени по заповедното производство разноски за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от горното, Варненският районен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО между страните, че А. Д. А. ЕГН: *****, с адрес гр. *, кв. „*“ ул. „*, дължи на К. С. *, ЕГН: *****, с адрес гр. *, ул. „*“ № 1, сумата **10000 лева /десет хиляди лева/**, дължима главница по запис на заповед от 16.05.2020 г. с падеж 01.07.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението 08.08.2022 г. до окончателното плащане на сумата, за която е издадена заповед за незабавно изпълнение по реда на чл. 417 от ГПК с №5224/09.08.2022г., по ч.гр.д. №10664/2022г. по описа на ВРС, 50 състав, на основание чл.422 вр. чл.415, ал.1 ГПК вр. чл. 535 ТЗ.

ОСЪЖДА А. Д. А. ЕГН: *****, с адрес гр. *, кв. „*“ ул. „*, **ДА ЗАПЛАТИ** на К. С. *, ЕГН: *****, с адрес гр. *, ул. „*“ № 1, **сумата от 1500 лв. (хиляда и петстотин лева)**, представляваща сторени съдебно-деловодни разноси в исковото производство пред първа инстанция , **както и разноси в заповедното производство в размер на 1200 лева (хиляда и двеста лева)** - заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение, които разноси са включени в издадената заповед за незабавно изпълнение по реда на чл. 417 от ГПК с №5224/09.08.2022г., по ч.гр.д. №10664/2022г. по описа на ВРС, 50 състав.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред **ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕН СЪД** в двуседмичен срок от връчването на препис на страните.

Препис от решението да се връчи на страните

Съдия при Районен съд – *: _____